Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

20. září 2018 *

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Digitální televizní vysílání – Podpora na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Autonomní společenství Kastilie-La Mancha, Španělsko) – Dotace poskytnuté provozovatelům platforem digitálního pozemního vysílání – Rozhodnutí prohlašující podporu za zčásti neslučitelnou s vnitřním trhem – Pojem ‚státní podpora' – Výhoda – Služba obecného hospodářského zájmu – Definice – Prostor pro uvážení členských států"

Ve věci C-114/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 3. března 2017,

Španělské království, zastoupené M. J. García-Valdecasas Dorrego, jako zmocněnkyní,

žalobce,

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená E. Gippini Fournierem a B. Stromskym, jakož i P. Němečkovou, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. března 2018,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 8. května 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se Španělské království domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. prosince 2016, Španělsko v. Komise (T-808/14, dále jen „napadený rozsudek“, nezveřejněný, EU:T:2016:734), kterým Tribunál zamítl jeho žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 6846 final ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.27408 [(C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09)] poskytnuté orgány [A]utonomní[ho společenství] Kastilie-La Mancha na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech.

Právní rámec

2 Článek 84 jednacího řádu Tribunálu, ve znění použitelném v řízení, v němž byl vydán napadený rozsudek (dále jen „jednací řád Tribunálu“), nadepsaný „Nové důvody“, stanoví:

„1. Nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

2. Jsou-li k tomu dány podmínky, jsou nové důvody předloženy při druhé výměně spisů účastníků řízení, přičemž se za takové označí. Jsou-li právní a skutkové okolnosti odůvodňující předložení nových důvodů známy po druhé výměně spisů účastníků řízení nebo po rozhodnutí, že se taková výměna spisů nepovoluje, předloží dotyčný hlavní účastník řízení nové důvody, jakmile se o těchto okolnostech dozvěděl.

3. Aniž je dotčeno rozhodnutí Tribunálu, které má být vydáno o přípustnosti nových důvodů, poskytne předseda ostatním účastníkům řízení příležitost vyjádřit se k takovým důvodům.“

3 Článek 86 jednacího řádu Tribunálu, nadepsaný „Úprava žaloby“, stanoví:

„1. Je-li akt, jehož zrušení je navrhováno, nahrazen nebo změněn jiným aktem se stejným předmětem, může žalobce před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, žalobu upravit tak, že tuto novou skutečnost zohlední.

2. Úprava žaloby musí být provedena samostatným podáním a ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, v níž lze navrhnout zrušení aktu, který je důvodem úpravy žaloby.

[…]

4. Návrh na úpravu žaloby musí obsahovat:

a) upravené návrhové žádání;

b) v případě potřeby upravené žalobní důvody a argumenty;

c) v případě potřeby důkazy a důkazní návrhy související s úpravou návrhového žádání.

5. K návrhu na úpravu žaloby se přiloží akt, který je důvodem úpravy žaloby. Není-li tento akt předložen, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k jeho předložení. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění této vady, rozhodne Tribunál, zda nedodržení tohoto požadavku činí návrh na úpravu žaloby nepřípustným.

6. Aniž je dotčeno rozhodnutí Tribunálu, které má být vydáno o přípustnosti návrhu na úpravu žaloby, určí předseda žalovanému lhůtu, aby se k návrhu na úpravu žaloby vyjádřil.

[…]“

Skutkové okolnosti sporu

4 Skutečnosti předcházející sporu byly uvedeny před Tribunálem v bodech 1 až 24 napadeného rozsudku. Pro potřeby tohoto řízení je lze shrnout následovně.

5 Projednávaná věc se týká řady opatření přijatých španělskými orgány v rámci přechodu z analogového na digitální televizní vysílání ve Španělsku v Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Autonomní společenství Kastilie-La Mancha, Španělsko) (dále jen „dotčená opatření“).

6 Španělské království zavedlo právní rámec na podporu procesu přechodu z analogového na digitální televizní vysílání zejména přijetím Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo (zákon 10/2005 o naléhavých opatřeních v zájmu rozvoje digitálního pozemního televizního vysílání, liberalizace televizního kabelového vysílání a podpory pluralismu) ze dne 14. června 2005 (BOE č. 142 ze dne 15. června 2005, s. 20562) a Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre (královské nařízení 944/2005, kterým se přijímá celostátní technický plán pro digitální pozemní televizní vysílání) ze dne 29. července 2005 (BOE č. 181 ze dne 30. července 2005, s. 27006). Toto královské nařízení vnitrostátním soukromým a veřejným provozovatelům vysílání uložilo zajistit, aby 96 % a 98 % obyvatelstva mohlo přijímat pozemní digitální televizní vysílání (dále jen „DTT“).

7 K umožnění přechodu z analogového televizního vysílání na DTT bylo španělské území španělskými orgány rozděleno do tří oblastí, nazvaných „oblast I“, „oblast II“ a „oblast III“. Oblast II, jíž se týká projednávaná věc, zahrnuje méně urbanizované a vzdálené regiony představující 2,5 % španělského obyvatelstva. V této oblasti vysílací subjekty vzhledem k nedostatku obchodního zájmu do digitalizace neinvestovaly, což přimělo španělské orgány k poskytnutí financování z veřejných prostředků.

8 V září 2007 přijala Consejo de Ministros (Rada ministrů, Španělsko) celostátní program přechodu na DTT, jehož cílem bylo dosáhnout podobného pokrytí španělského obyvatelstva službou DTT, jako tomu bylo v případě analogového televizního vysílání v roce 2007, tj. více než 98 % uvedeného obyvatelstva a 99,96 % obyvatelstva v Autonomním společenství Kastilie-La Mancha.

9 K dosažení cílů pokrytí stanovených pro DTT plánovaly španělské orgány poskytnout veřejné financování, a to zejména na podporu procesu pozemní digitalizace v oblasti II a konkrétně v regionech Autonomního společenství Kastilie-La Mancha nacházejících se v této oblasti.

10 V únoru 2008 přijalo Ministerio de Industria, Turismo y Comercio (Ministerstvo průmyslu, cestovního ruchu a obchodu, Španělsko) (dále jen „MITC“) rozhodnutí, které mělo zajistit zlepšení telekomunikačních infrastruktur a zavést kritéria a způsoby rozdělení finančních prostředků na opatření zaměřená na rozvoj informační společnosti v rámci plánu nazvaného „Plan Avanza“. Rozpočet schválený na základě tohoto rozhodnutí byl zčásti vyčleněn na digitalizaci televizního vysílání v oblasti II.

11 Tato digitalizace probíhala od července do listopadu 2008. MITC následně převedlo finanční prostředky na autonomní společenství, která se zavázala, že veškeré ostatní náklady na toto opatření pokryjí z vlastních rozpočtových zdrojů.

12 V říjnu 2008 rozhodla Rada ministrů o uvolnění dalších finančních prostředků pro účely rozšíření a dokončení pokrytí DTT v rámci projektů přechodu na digitální vysílání, které měly být dokončeny během první poloviny roku 2009.

13 Následně autonomní společenství zahájila proces rozšiřování DTT. Za tímto účelem zorganizovala výběrová řízení nebo zadávala toto rozšíření soukromým podnikům. Autonomní společenství pověřovala v některých případech zajištěním uvedeného rozšíření obce.

14 Na rozdíl od většiny ostatních španělských autonomních společenství, Autonomní společenství Kastilie-La Mancha nevyhlásilo výběrové řízení na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním. Orgány tohoto autonomního společenství použily zvláštní postup zavedený Decreto 347/2008 por el que se regula la concesión de subvenciones directas para la ejecución del plan de transición a la televisión digital terrestre en Castilla-La Mancha (vyhláška 347/2008, kterou se upravuje poskytování přímých dotací pro provádění plánu přechodu na pozemní digitální televizní vysílání v Kastilii-La Mancha) ze dne 2. prosince 2008 (*Diario oficial de Castilla-La Mancha* nº 250, ze dne 5. prosince 2008, s. 38834).

15 Vyhláška 347/2008 stanovila přímé poskytnutí finančních prostředků nezbytných pro digitalizaci vlastníkům stávajících vysílacích středisek. Pokud vysílací střediska vlastnil místní orgán, uzavřel uvedený orgán s vládou Kastilie-La Mancha dohodu o financování uvedených středisek. Místní orgány následně zakoupily digitální zařízení od svého telekomunikačního operátora a uzavřely s ním smlouvu o instalaci, provozu a údržbě tohoto zařízení. Pokud vysílací střediska vlastnil soukromý telekomunikační operátor, uzavřel uvedený operátor dohodu s vládou Kastilie-La Mancha za účelem získání finančních prostředků nezbytných pro digitalizaci zařízení. Pokud jde o 20 nových vysílacích středisek, které bylo třeba vybudovat, 14 jich bylo postaveno na základě dohod uzavřených mezi vládou a místními orgány, zatímco 6 jich bylo vybudováno na základě dohody mezi vládou a telekomunikačními operátory.

16 Vláda Kastilie-La Mancha financovala nákup digitálního zařízení, jeho instalaci, jakož i provozování a údržbu po dobu prvních dvou let pro každé digitalizované vysílací středisko. Ve vlastnictví místních orgánů bylo 475 středisek, zatímco pro 141 středisek byly finanční prostředky poskytnuty dvěma telekomunikačním operátorům, tedy společnostem Telecom CLM a Abertis Telecom Terrestre SA (dále jen „Abertis“).

17 Dne 14. ledna a dne 18. května 2009 obdržela Evropská komise dvě stížnosti pocházející od společnosti Radiodifusión Digital SL, místního telekomunikačního operátora a poskytovatele pozemního televizního vysílání, a od společnosti SES Astra SA. Uvedené stížnosti se týkaly režimu podpor poskytovaných španělskými orgány ve prospěch přechodu z analogového televizního vysílání na DTT v oblasti II. Podle stěžovatelek uvedené opatření obsahovalo neoznámenou podporu schopnou narušit hospodářskou soutěž mezi pozemními vysílacími platformami a satelitními vysílacími platformami. Kromě toho společnost Radiodifusión Digital tvrdí, že dotčené opatření narušilo hospodářskou soutěž mezi vnitrostátními operátory a místními operátory.

18 Dopisem ze dne 29. září 2010 Komise informovala Španělské království o rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU ve vztahu k dotčenému opatření v Autonomním společenství Kastilie-La Mancha. Téhož dne Komise informovala uvedený členský stát o zahájení jiného řízení týkajícího se daného režimu podpor na celém španělském území, kromě Autonomního společenství Kastilie-La Mancha (Úř. věst. 2010, C 337, s. 17).

19 Dne 19. června 2013 Komise přijala rozhodnutí 2014/489/EU o státní podpoře SA.28599 [C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La Mancha) (Úř. věst. 2014, L 217, s. 52).

20 Komise následně přijala rozhodnutí C(2014) 6846 final, jehož článek 1 v prvním odstavci stanoví, že státní podpora poskytnutá operátorům platformy pozemního televizního vysílání Telecom CLM a Abertis na vylepšení vysílacích středisek, výstavbu nových vysílacích středisek a poskytování digitálních služeb a/nebo provozování a údržbu v oblasti II Autonomního společenství Kastilie-La

Mancha, byla poskytnuta v rozporu s ustanoveními čl. 108 odst. 3 [SFEU] a je neslučitelná s vnitřním trhem. Druhý odstavec článku 1 uvedeného rozhodnutí prohlašuje za protiprávní a neslučitelnou státní podporu poskytnutou na instalaci satelitních přijímačů pro účely přenosu signálů Hispasat SA v dané oblasti.

21 V článku 3 odst. 1 rozhodnutí C(2014) 6846 final Komise Španělskému království nařídila vymáhat od společností Telecom CLM, Abertis a Hispasat neslučitelnou podporu poskytnutou na základě dotčeného opatření.

22 V odůvodnění uvedeného rozhodnutí měla Komise zaprvé za to, že jednotlivé nástroje přijaté na centrální úrovni a dohody uzavřené mezi MITC a autonomními společenstvími představují základ režimu podpor na rozšíření DTT v oblasti II. V praxi autonomní společenství plnila pokyny španělské vlády ohledně rozšíření DTT.

23 Zadruhé Komise konstatovala, že dotčené opatření musí být považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Podle uvedeného orgánu jsou společnosti Abertis a Telecom CLM přímými příjemci dotčené podpory, neboť měly prospěch z hospodářské výhody, když obdržely veřejné finanční prostředky na digitalizaci jejich vlastního zařízení či výstavbu nových vysílacích středisek. Pokud orgány místní samosprávy jednaly jako provozovatelé sítí, byly rovněž přímými příjemci uvedené podpory. Výhoda plynoucí z dotčeného opatření byla selektivní, protože se týkala pouze podniků činných na trhu platformy pozemního vysílání a provozovatelé sítí byli vybráni nikoli na základě výběrového řízení, ale ve zvláštním řízení. Přímý výběr uvedených provozovatelů vedl k vyloučení všech ostatních možných soutěžitelů nabízejících pozemní technologie. S ohledem na skutečnost, že satelitní platforma a pozemní platforma si konkurují, narušilo dotčené opatření hospodářskou soutěž zejména mezi těmito dvěma platformami.

24 Zatřetí Komise konstatovala, že dotčené opatření nemůže být považováno za státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, přestože se toto opatření zaměřuje na splnění jasně definovaného cíle společného zájmu a přestože došlo k selhání dotčeného trhu. Podle Komise není toto opatření přiměřené a nepředstavuje vhodný nástroj, jak obyvatelům oblasti II Autonomního společenství Kastilie-La Mancha zajistit pokrytí otevřenými kanály, neboť nesplňuje zásadu technologické neutrality.

25 Začtvrté Komise uvedla, že jelikož nebylo provozování platformy pozemního vysílání jednoznačně definováno jako veřejná služba a tato veřejná služba nebyla přidělena konkrétnímu provozovateli platformy, nemohlo být dotčené opatření odůvodněno na základě čl. 106 odst. 2 SFEU.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

26 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. prosince 2014 Španělské království podalo žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí C(2014) 6846 final.

27 Na podporu žaloby Španělské království vzneslo pět žalobních důvodů. První důvod vycházel z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že Komise nesprávně konstatovala existenci státní podpory. Druhý důvod, vznesený podpůrně, se týkal slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem. Tento důvod vycházel z porušení podmínek pro povolení uvedených v čl. 106 odst. 2 SFEU a čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Třetím důvodem Španělské království tvrdilo, že došlo k porušení jednacího řádu. Čtvrtý důvod, vznesený podpůrně, se týkal nařízení vymáhat vrácení podpory a vycházel z porušení zásady právní jistoty, zásady rovného zacházení, zásady proporcionality a zásady subsidiarity. Pátým důvodem Španělské království podpůrně tvrdilo, že došlo k porušení základního práva na informace.

28 Komise dne 20. října 2015 přijala rozhodnutí C(2015) 7193 final s cílem opravit chyby obsažené v rozhodnutí C(2014) 6846 final, pokud jde o společnost Hispasat. V důsledku opravy byl v čl. 1 prvním pododstavci rozhodnutí C(2014) 6846 final výraz „poskytování služeb“ nahrazen výrazem „poskytování zařízení“. Mimoto Komise zrušila druhý odstavec článku 1 rozhodnutí C(2014) 6846 final a změnila jeho čl. 3 odst. 1. Zrušila konstatování existence protiprávní státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem poskytnuté pro instalaci satelitních přijímačů pro účely vysílání signálů Hispasat v oblasti II Autonomního společenství Kastilie-La Mancha, jejíž vrácení mělo být od daného operátora dotčeným členským státem vymoženo.

29 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. prosince 2015 Španělské království v souladu s článkem 84 jednacího řádu Tribunálu vzneslo nový žalobní důvod v důsledku změny čl. 1 prvního pododstavce rozhodnutí C(2014) 6846 final rozhodnutím C(2015) 7193 final. Komise dne 28. ledna 2016 předložila vyjádření týkající se uvedeného dopisu.

30 V napadeném rozsudku Tribunál prohlásil nový žalobní důvod za přípustný a zamítl jej jako neopodstatněný. Rovněž zamítl ostatních pět důvodů žaloby na neplatnost vznesených Španělských královstvím v žalobě ze dne 12. prosince 2014.

Návrhová žádání účastníků řízení

31 Španělské království v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek;

– zrušil rozhodnutí C(2014) 6846 final a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

32 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

33 Na podporu kasačního opravného prostředku vznáší Španělské království tři důvody.

34 Na jednání před Soudním dvorem Španělské království vzneslo nový důvod na základě článku 127 jednacího řádu Soudního dvora.

K přípustnosti nového důvodu vzneseného na jednání

35 Novým důvodem vzneseným na jednání Španělské království tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když bez návrhu neposoudil nedostatek odůvodnění rozhodnutí C(2014) 6846 final ve vztahu k selektivní povaze dotčeného opatření.

36 Španělské království tento nový důvod zakládá na rozsudku ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise (C-70/16 P, EU:C:2017:1002), a má za to, že uvedeny rozsudek představuje právní okolnost, která vyšla najevo v průběhu řízení, ve smyslu článku 127 jednacího řádu Soudního dvora, což odůvodňuje předložení uvedeného důvodu v průběhu řízení.

37 Komise považuje uvedený důvod za nepřípustný.

38 Je třeba připomenout, že podle čl. 127 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

39 V projednávané věci přitom nelze rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise (C-70/16 P, EU:C:2017:1002), považovat za právní okolnost, která vyšla najevo v průběhu řízení. Jak totiž plyne zejména z jeho bodů 59 a 61, uvedený rozsudek pouze potvrzuje požadavky na odůvodnění přezkumu podmínek týkajících se selektivní povahy opatření, které vychází z rozsudků ze dne 21. prosince 2016, Komise v. Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971), a Komise v. World Duty Free Group a další (C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981), vyhlášených před podáním kasačního opravného prostředku ze strany Španělského království. Rozsudek, který pouze potvrzuje právní situaci známou navrhovateli v okamžiku podání kasačního opravného prostředku přitom nelze považovat za okolnost, která umožňuje vznést nový důvod.

40 V důsledku toho je třeba nový důvod vznesený Španělským královstvím odmítnout jako nepřípustný.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

41 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku Španělské království tvrdí, že bod 48 napadeného rozsudku je stižen nesprávným právním posouzením, neboť v daném bodě Tribunál uvedl, že rozhodnutí C(2015) 7193 final nezavedlo žádnou novou povinnost pro uvedený členský stát. Toto posouzení je v rozporu s článkem 1 rozhodnutí C(2014) 6846 final před jeho změnou a představuje nesprávné právní posouzení s ohledem na zásadu řádné správy a zásadu právní jistoty, jakož i na pojem státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU.

42 Zaprvé má Španělské království za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž rozhodnutí C(2015) 7193 final obnáší zásadní změnu rozhodnutí C(2014) 6846 final, jelikož měl Tribunál konstatovat, že rozhodnutí C(2015) 7193 final zavedlo novou povinnost pro Španělské království.

43 V tomto ohledu uvedený členský stát tvrdí, že okolnosti, o které se opíral Tribunál, neumožňují dospět k závěru, k němuž Tribunál dospěl. Především z pohledu terminologie výraz „poskytování digitálního zařízení“ nespadá ani pod pojem „zlepšení vysílacího střediska“, ani pod pojem „výstavba nového vysílacího střediska“. Dále v rozsahu, v němž pojem „poskytování digitálního zařízení“ není v rozhodnutí C(2014) 6846 final definován, je nemožné kvantifikovat výhodu, kterou dotčení operátoři z tohoto titulu získali. Konečně tento závěr neplyne z bodu 197 uvedeného rozhodnutí.

44 Zadruhé má Španělské království za to, že Tribunál porušil zásadu řádné správy a zásadu právní jistoty, když dospěl k závěru, že dotčená změna nezavedla pro uvedený členský stát žádnou novou povinnost. Tribunál měl konstatovat, že Komise byla povinna respektovat právo uvedeného členského státu předložit vyjádření před přijetím rozhodnutí C(2015) 7193 final, neboť Komise změnila popis dotčeného opatření a částka, jejíž vrácení mělo být vymoženo, se změnila z 11,3 na 43,8 milionů eur. Kromě toho, v rozporu s pravidlem souběžnosti forem připomenutým v bodě 45 napadeného rozsudku, Komise nepřijala rozhodnutí C(2015) 7193 final na základě stejných procesních pravidel, jaká sledovala při přijetí rozhodnutí C(2014) 6846 final.

45 Zatřetí Španělské království tvrdí, že uvedená změna se závažně dotkla samotné podstaty dotčeného opatření, kvalifikovaného jako „státní podpora“ ve smyslu článku 107 SFEU.

46 Komise tvrdí, že uvedený důvod kasačního opravného prostředku je neplatný, neboť nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku. Daný důvod kasačního opravného prostředku může vést nanejvýš ke zrušení rozhodnutí C(2015) 7193 final, což by se nijak nedotklo rozhodnutí C(2014) 6846 final v původním znění.

Závěry Soudního dvora

47 Podle čl. 170 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora kasační opravný prostředek nesmí měnit předmět sporu před Tribunálem.

48 Pokud jde o otázku přípustnosti žaloby na neplatnost podané k Tribunálu, musí být vznesena bez návrhu (viz obdobně rozsudek ze dne 29. listopadu 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a další v. Komise, C-176/06 P, nezveřejněný, EU:C:2007:730, bod 18). Mimoto účastníci řízení byli vyzváni, aby se vyjádřili k této otázce, kterou vznesl Soudní dvůr bez návrhu.

49 Soudní dvůr již rozhodl, že přezkum týkající se dodržení čl. 170 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora vyžaduje posouzení rozsahu návrhových žádání předložených v prvním stupni a předmětu sporu před Tribunálem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2017, British Airways v. Komise, C-122/16 P, EU:C:2017:861, bod 54).

50 Vzhledem k tomu, že se Španělské království v žalobě podané k Tribunálu domáhalo zrušení rozhodnutí C(2014) 6846 final, přičemž rozhodnutí C(2015) 7193 final bylo přijato po podání žaloby, je třeba určit, zda se uvedený členský stát prostřednictvím úpravy žaloby domáhal rovněž zrušení rozhodnutí C(2015) 7193 final.

51 V bodě 36 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že novým žalobním důvodem podaným na základě článku 84 jednacího řádu Tribunálu Španělské království napadlo samotnou změnu rozhodnutí C(2014) 6846 final prostřednictvím rozhodnutí C(2015) 7193 final. Na jednání před Soudním dvorem Španělské království uvedlo, že podáním nového žalobního důvodu před Tribunálem zamýšlelo upravit návrhová žádání v žalobě na neplatnost rozhodnutí C(2014) 6846 final tak, aby se předmět žaloby rozšířil i na zrušení uvedeného rozhodnutí, ve znění rozhodnutí C(2015) 7193 final.

52 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že návrhová žádání předložená účastníky řízení se vyznačují v zásadě neměnností. Článek 86 jednacího řádu Tribunálu, který se týká úprav žaloby, představuje kodifikaci dřívější judikatury týkající se výjimek ze zásady neměnnosti (rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, HX v. Rada, C-423/16 P, EU:C:2017:848, bod 18 a citovaná judikatura).

53 Uvedený článek 86 stanoví, že je-li akt, jehož zrušení je navrhováno, nahrazen nebo změněn jiným aktem se stejným předmětem, může žalobce před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, žalobu upravit tak, že tuto novou skutečnost zohlední.

54 V důsledku toho musí být uvedený článek 86, coby výjimka ze zásady neměnnosti, vykládán restriktivně.

55 V projednávané věci plyne z bodu 33 napadeného rozsudku, že v návaznosti na přijetí rozhodnutí C(2015) 7193 final podalo Španělské království nový žalobní důvod podle čl. 84 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu. Je však nesporné, že uvedený členský stát nepožádal o úpravu žaloby na základě článku 86 jednacího řádu Tribunálu.

56 Jak zdůraznila generální advokátka v bodě 42 stanoviska, zatímco článek 84 jednacího řádu Tribunálu umožňuje žalobci předkládat pouze nové důvody, článek 86 téhož jednacího řádu naproti tomu dovoluje úpravu předmětu žaloby, tedy novou formulaci návrhových žádání, pokud – jako v projednávané věci – akt, jehož zrušení je požadováno, je nahrazen nebo změněn jiným aktem se stejným cílem.

57 Za těchto podmínek by uznání, že Španělské království upravilo žalobu ve smyslu článku 86 jednacího řádu Tribunálu prostřednictvím vznesení nového žalobního důvodu podle článku 84 uvedeného jednacího řádu, zbavilo první ustanovení podstaty.

58 Tento závěr nelze zpochybnit argumentem, který Španělské království uvedlo na jednání, podle kterého nový žalobní důvod v každém případě splnil formální požadavky týkající se úpravy žaloby podle článku 86 jednacího řádu Tribunálu.

59 Jak uvedla generální advokátka v bodě 46 stanoviska, úprava žaloby vyžaduje, aby žalobce jednoznačně a dostatečně jasně a přesně vymezil předmět sporu, jakož i návrhová žádání, aby Tribunál nerozhodl *ultra petita*. Návrh na úpravu žaloby tedy musí podle čl. 86 odst. 4 písm. a) jednacího řádu Tribunálu obsahovat zejména upravená návrhová žádání.

60 Přitom nový žalobní důvod, který Španělské království vzneslo před Tribunálem, se výslovně zakládá na článku 84 jednacího řádu Tribunálu, a nikoli na jeho článku 86, a zjevně nesplňuje požadavky uvedené v předchozím bodě tohoto rozsudku. Jak totiž uvedla generální advokátka v bodě 52 stanoviska, v dopise ze dne 23. prosince 2015, kterým byl podán uvedený nový žalobní důvod, Španělské království výslovně zachovalo původní návrhová žádání, tedy zrušení rozhodnutí C(2014) 6846 final.

61 Z výše uvedeného zaprvé plyne, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 36 napadeného rozsudku rozhodl, že Španělské království se novým žalobním důvodem podaným na základě článku 84 jednacího řádu Tribunálu domáhalo zrušení rozhodnutí C(2015) 7193 final. Z toho v bodě 37 napadeného rozsudku nesprávně vyvodil, že nový žalobní důvod je přípustný.

62 Z judikatury Soudního dvora však vyplývá, že nesprávné právní posouzení, jehož se dopustí Tribunál, nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku, pokud se jeho výrok jeví být opodstatněným z jiných právních důvodů (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 73 a citovaná judikatura).

63 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nemohlo Španělské království upravit žalobu na základě článku 84 jednacího řádu Tribunálu, měl být nový žalobní důvod vznesený před Tribunálem, který se týkal rozhodnutí C(2015) 7193 final, odmítnut jako nepřípustný, protože uvedený nový žalobní důvod nebyl vznesen na podporu platně upravených návrhových žádání. Z toho plyne, že výrok napadeného rozsudku je opodstatněný z jiných právních důvodů.

64 Zadruhé v rozsahu, v němž Španělské království neupravilo návrhová žádání směřující ke zrušení a uplatněná před Tribunálem tak, aby zahrnovala rozhodnutí C(2015) 7193 final, první důvod kasačního opravného prostředku, který se v podstatě týká kritiky vůči Tribunálu za nezrušení uvedeného rozhodnutí, rozšiřuje předmět sporu před Tribunálem v rozporu s čl. 170 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora.

65 První důvod kasačního opravného prostředku tudíž musí být odmítnut jako nepřípustný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

66 Druhý důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části.

K první části

– *Argumentace účastníků řízení*

67 První částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku Španělské království tvrdí, že přezkum ze strany Tribunálu provedený v bodech 89 až 107 napadeného rozsudku je nesprávný, protože vedl k závěru, že není splněna první podmínka vycházející z rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) (dále jen „první podmínka Altmark“).

68 Zaprvé má Španělské království za to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že španělská právní úprava nevymezuje jasně dotčenou službu obecného hospodářského zájmu (dále jen „SOHZ“). V tomto ohledu Tribunál přezkoumal právní rámec, ale jeho posouzení bylo zjevně nesprávné, jelikož Ley 32/2003, General de Telecomunicaciones (obecný zákon 32/2003 o telekomunikacích) ze dne 3. listopadu 2003 (BOE č. 264 ze dne 4. listopadu 2003, s. 38890, dále jen „zákon 32/2003“) kvalifikuje výslovně provozování sítí rádiového a televizního vysílání jako „službu obecného zájmu“.

69 Především je nesprávné konstatování uvedené v bodě 102 napadeného rozsudku, podle kterého není definice dotčené služby jako SOHZ dostatečně jasná, protože se vztahuje na všechny operátory v odvětví telekomunikací, a nikoli na některé z nich. Je totiž v rozporu s judikaturou Tribunálu, která připouští možnost svěřit takovou službu všem operátorům v odvětví. Dále Tribunál nezohlednil všechny akty, kterými španělské orgány svěřily dotčeným operátorům povinnosti veřejné služby, konkrétně vyhlášku 347/2008 a partnerské dohody vymezující povinnosti veřejné služby v Autonomním společenství Kastilie-La Mancha. Konečně Tribunál v bodě 102 napadeného rozsudku nesprávně učinil závěr, že odpovědnost za SOHZ měla být svěřena určitým podnikům, jelikož k označení daných podniků mohlo dojít později, v jiném aktu. Navíc existuje rozpor mezi bodem 104 napadeného rozsudku, v němž Tribunál rozhodl, že definice konkrétní platformy jako SOHZ je zjevně nesprávným posouzením, a bodem 105 napadeného rozsudku, v němž Tribunál potvrdil posouzení Komise ohledně neexistence jasného vymezení dotčených služeb jako SOHZ.

70 Zadruhé v bodě 98 napadeného rozsudku Tribunál provedl příliš formalistický výklad rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), když měl za to, že bylo nezbytné ověřit existenci úředního aktu, který výslovně stanoví existenci veřejné služby a upravuje povahu a dobu trvání povinností veřejné služby, jakož i podniky a území, kterých se uvedené povinnosti týkají. Z toho vyplynul nesprávný výklad uvedeného rozsudku, který pouze požaduje, aby povinnosti veřejné služby „jasně vyplývaly“ z vnitrostátního práva. Navíc formalistický přístup ze strany Tribunálu narušil prostor pro uvážení, který mají členské státy při definování SOHZ.

71 Španělské království zdůrazňuje, že v každém případě přísluší dotčenému členskému státu, aby určil způsoby poskytování SOHZ v rámci prostoru pro uvážení, kterým disponuje. Definice SOHZ tak může být provedena prostřednictvím jednoho či více různých a po sobě jdoucích aktů.

72 Zatřetí Tribunál nepřezkoumal všechny relevantní okolnosti věci a napadený rozsudek dostatečně neodůvodnil. Nezohlednil skutečnost, že v rámci přezkumu dotčeného opatření měla sama Komise za to, že dohody uzavřené s Consejería de industria, energía y medio ambiente (Rada pro průmysl, energie a životní prostředí) Kastilie-La Mancha byly nedílnou součástí opatření, jak plyne z bodu 39 rozhodnutí Komise. Pečlivý a nestranný přezkum všech relevantních okolností věci vyžadoval, aby Komise posoudila rovněž uvedené dohody. V důsledku toho konstatování, uvedené v bodě 100 napadeného rozsudku, představuje nesprávné právní posouzení. Kromě toho ačkoli Tribunál v bodě 106 napadeného rozsudku rozhodl, že selhání trhu nedostačovalo ke konstatování existence SOHZ, nebyl podle Španělského království zbaven povinnosti provést podrobný přezkum existence SOHZ.

73 Komise má za to, že první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je nepřípustná a neplatná.

– Závěry Soudního dvora

74 První částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku Španělské království v zásadě tvrdí, že přezkum ze strany Tribunálu týkající se první podmínky Altmark je stižen několika nesprávnými právními posouzeními.

75 Zaprvé ohledně údajného nesprávného právního posouzení ze strany Tribunálu při přezkumu vnitrostátního práva je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora, pokud Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, je Soudní dvůr na základě článku 256 SFEU jediný příslušný k výkonu přezkumu právní kvalifikace tohoto skutkového stavu a právních důsledků, které z něj Tribunál vyvodil. Posouzení skutkového stavu tedy s výhradou případu zkreslení důkazů předložených Tribunálu nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora. Pokud tak jde o přezkum posouzení Tribunálu týkajících se vnitrostátního práva v rámci kasačního opravného prostředku, Soudní dvůr je příslušný pouze ověřit, zda nedošlo ke zkreslení tohoto práva. V tomto ohledu musí takové zkreslení zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž by bylo nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 26. dubna 2018, Cellnex Telecom a Telecom Castilla-La Mancha v. Komise, C-91/17 P a C-92/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:284, body 67 až 69, jakož i citovaná judikatura).

76 Pokud jde na prvním místě o posouzení zákona 32/2003, Tribunál v bodě 102 napadeného rozsudku uvedl, že kvalifikace služby veřejného zájmu uvedená v daném zákoně se týká všech telekomunikačních služeb, včetně sítí rádiového a televizního vysílání. Rozhodl, že pouhá skutečnost, že služba byla ve vnitrostátním právu označena za službu veřejného zájmu, neznamená, že všichni operátoři, kteří ji provozují, jsou pověřeni výkonem jasně definovaných povinností veřejné služby ve smyslu rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415). Kromě toho konstatoval, jednak že ze zákona 32/2003 nevyplývá, že ve Španělsku mají všechny telekomunikační služby povahu SOHZ ve smyslu uvedeného rozsudku, a jednak, že uvedený zákon výslovně stanoví, že služby obecného zájmu ve smyslu uvedeného zákona jsou poskytovány v režimu volné hospodářské soutěže.

77 Je třeba na jedné straně konstatovat, že Španělské království nepředložilo žádnou skutečnost, která by zjevně ukazovala, že tím Tribunál zkreslil obsah zákona 32/2003. Na druhé straně v rozsahu, v němž uvedený členský stát kritizuje závěr Tribunálu vyvozený z obecné povahy daného zákona, tedy že neumožňuje konstatovat, že operátoři provozující pozemní sítě byli pověřeni výkonem jasně definovaných povinností veřejné služby, podle první podmínky Altmark, je třeba uvést, že s ohledem na nejednoznačné prvky daného zákona, uvedené v bodě 76 tohoto rozsudku, není daný závěr stižen nesprávným právním posouzením (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2018, Cellnex Telecom a Telecom Castilla-La Mancha v. Komise, C-91/17 P a C-92/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:284, body 71 a 72).

78 Na druhém místě nelze přijmout argument vycházející ze skutečnosti, že Tribunál zkreslil vnitrostátní právo, když nezohlednil vyhlášku 347/2008 a dohody uvedené v bodě 72 tohoto rozsudku.

79 Především totiž, ačkoli Španělské království v kasačním opravném prostředku uvedlo obecné shrnutí obsahu uvedené vyhlášky a dohod, neuvedlo, v čem konkrétně mělo spočívat zkreslení vnitrostátního práva. Na druhé straně z uvedeného shrnutí jednoznačně nevyplývalo, že Tribunál zkreslil ustanovení zákona 32/2003.

80 Dále, pokud má být argument Španělského království chápán tak, že vytýká Tribunálu, že neuvedl důvody, proč neodkázal na prvky vnitrostátního práva uvedené v bodě 78 tohoto rozsudku, je třeba připomenout, že pouze Tribunálu přísluší posoudit důkazy, které mu byly předloženy. Tribunál přitom nemusí – s výhradou povinnosti dodržovat obecné zásady a procesní pravidla v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů a nezkreslit důkazy – výslovně odůvodnit svá posouzení, pokud jde o hodnotu každého důkazu, který je mu předložen, zejména má-li za to, že tyto důkazy jsou bezvýznamné či postrádají relevanci pro vyřešení sporu (rozsudek ze dne 26. dubna 2018, Cellnex Telecom a Telecom Castilla-La Mancha v. Komise, C-91/17 P a C-92/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:284, bod 76, jakož i citovaná judikatura).

81 Španělské království přitom vůbec netvrdí, že Tribunál porušil povinnost dodržovat obecné zásady a procesní pravidla v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů ohledně prvků uvedených v bodě 78 tohoto rozsudku.

82 Konečně argument Španělského království, vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit v bodě 100 napadeného rozsudku, musí být rovněž odmítnut.

83 Na jedné straně totiž skutečnost, že v projednávané věci došlo k selhání dotčeného trhu, není v rozporu s tím, co tvrdí Španělské království, okolností, která by mohla ovlivnit prostor Tribunálu pro posouzení relevance skutečností, které mu byly předloženy, v souladu s judikaturou citovanou v bodě 80 tohoto rozsudku.

84 Na druhé straně existence takového selhání trhu není relevantní pro určení, zda dotyčné podniky byly skutečně pověřeny plněním povinností veřejné služby veřejným aktem a zda jsou v něm tyto povinnosti jasně definovány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma del País Vasco a další v. Komise, C-66/16 P až C-69/16 P, EU:C:2017:999, bod 75).

85 Zadruhé je třeba uvést, že argument Španělského království, vycházející z toho, že v bodě 98 napadeného rozsudku Tribunál nesprávně vyložil rozsudek ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), je neopodstatněný.

86 Soudní dvůr totiž rozhodl, že první podmínka Altmark vyžaduje určení, nejen zda podnik-příjemce byl skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby, ale rovněž zda jsou tyto povinnosti ve vnitrostátním právu jasně definovány. Uvedená podmínka sleduje cíl transparentnosti a právní jistoty, který vyžaduje, aby byla splněna minimální kritéria týkající se existence jednoho nebo více aktů veřejné moci definujících s dostatečnou přesností přinejmenším povahu, dobu trvání a rozsah povinností veřejné služby příslušejících podnikům pověřeným plněním těchto povinností. Při neexistenci jasné definice takovýchto objektivních kritérií by totiž nebylo možné přezkoumat, zda konkrétní činnost může spadat pod pojem SOHZ (rozsudek ze dne 26. dubna 2018, Cellnex Telecom a Telecom Castilla-La Mancha v. Komise, C-91/17 P a C-92/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:284, bod 44, jakož i citovaná judikatura).

87 Z toho plyne, že Španělské království nemůže vytýkat Tribunálu, že v bodě 98 napadeného rozsudku zaujal formalistický přístup, když vyžadoval existenci aktu veřejné moci, který pověřuje dotčené operátory úkoly SOHZ, a obecnou a závaznou povahu daných úkolů, jakož i popis povahy a doby trvání povinností veřejné služby a dotčených podniků a dotčeného území.

88 Zatřetí, pokud jde o argument Španělského království vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit v bodě 102 napadeného rozsudku, neboť neuznal skutečnost, že pověření úkoly veřejné služby může být definováno v několika různých aktech, toto tvrzení vychází z nesprávného výkladu uvedeného bodu. Z uvedeného bodu totiž nijak neplyne, že Tribunál tuto možnost vyloučil.

89 Stejně tak Španělské království nesprávně vykládá bod 104 napadeného rozsudku, jelikož Tribunál v tomto bodě pouze konstatoval, že bod 183 odůvodnění sporného rozhodnutí, pokud jde o existenci zjevného pochybení španělských orgánů při výběru určité platformy, nebyl uvedeným členským státem zpochybněn. Argument Španělského království vycházející z údajného rozporu mezi body 104 a 105 napadeného rozsudku tudíž není opodstatněný.

90 V důsledku toho je třeba první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněnou.

K druhé části

– Argumentace účastníků řízení

91 Druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku se týká přezkumu čtvrté podmínky vycházející z rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) (dále jen „čtvrtá podmínka Altmark“), v bodech 108 až 113 napadeného rozsudku. Španělské království tvrdí, že bod 110 napadeného rozsudku je stižen nesprávným právním posouzením, neboť Tribunál rozhodl, že srovnání se satelitní technologií nedostačuje k prokázání, že dotčený veřejný podnik byl nejefektivnější.

92 Tribunál opomněl ověřit, zda – jak vyžaduje judikatura Soudního dvora – Komise pečlivě a nestranně přezkoumala všechny relevantní okolnosti správního řízení, aby odůvodnila svůj závěr týkající se nedodržení čtvrté podmínky Altmark. Konkrétně Španělské království uvádí, že před Tribunálem tvrdilo, že závěry, které Komise vyvodila ze srovnávací sociálně hospodářské studie technologických možností týkajících se rozšíření pokrytí signálu DTT v Autonomním společenství Kastilie-La Mancha ze dne 9. září 2008 (dále jen „srovnávací studie z roku 2008“), byly nesprávné, neboť podle uvedeného členského státu dospěla studie k závěru, že je odůvodněné, aby rozšíření služeb DTT v daném autonomním společenství bylo uskutečněno prostřednictvím pozemní technologie. Kromě toho uvedený členský stát tvrdí, že správný přezkum jeho prostoru pro posouzení, pokud jde o vymezení dotčené veřejné služby, by spočíval v ověření, zda uchazeči nebyli vybráni ve veřejném zadávacím řízení a zda byla úroveň náhrady přiměřená.

93 Konečně Španělské království uvádí, že existuje rozpor mezi napadeným rozsudkem a rozsudky ze dne 26. listopadu 2015, Abertis Telecom a Retevisión I v. Komise (T-541/13, nezveřejněný, EU:T:2015:898), jakož i Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI v. Komise (T-465/13, nezveřejněný, EU:T:2015:900), v nichž Tribunál rozhodl, že Komise neodůvodnila právně dostačujícím způsobem nedodržení čtvrté podmínky Altmark. Z toho plyne, že Tribunál porušil zásadu řádného výkonu spravedlnosti.

94 Komise uvádí, že pokud musela první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku být Soudním dvorem zamítnuta, jeho druhá část je v každém případě neúčinná, neboť podmínky vyplývající z rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), jsou kumulativní.

– Závěry Soudního dvora

95 Vzhledem k tomu, že tato část druhého důvodu kasačního opravného prostředku se týká údajného pochybení Tribunálu ohledně přezkumu čtvrté podmínky Altmark, je třeba poukázat na to, že vzhledem ke kumulativní povaze podmínek vyplývajících z rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), nemůže skutečnost, že

závěr Tribunálu, že jedna z těchto podmínek nebyla splněna, je nesprávný, vést ke zrušení napadeného rozsudku, je-li jinak závěr týkající se jiné z těchto podmínek prost právního omylu (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Španělsko v. Komise, C-81/16 P, EU:C:2017:1003, bod 57 a citovaná judikatura).

96 Z přezkumu první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku přitom plyne, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když odmítl argumenty Španělského království napadající body odůvodnění sporného rozhodnutí, v nichž Komise učinila závěr, že první podmínka Altmark nebyla splněna.

97 Za těchto podmínek musí být druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako neúčinná.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

98 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Španělské království tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 139 napadeného rozsudku učinil závěr, že dotčené opatření není slučitelné s vnitřním trhem, neboť nedodržuje zásadu technologické neutrality. Tribunál nesprávně dopěl k tomuto závěru, ačkoli srovnávací studie z roku 2008 provedla srovnání nákladů satelitní platformy a nákladů pozemní platformy.

99 Jak plyne z bodů 132 až 138 napadeného rozsudku, Komise měla za to, že daná studie neprokázala významný rozdíl v nákladech mezi oběma platformami a že výsledky studie nebyly věrohodné. Tribunál potvrdil posouzení Komise ohledně nedodržení zásady technologické neutrality, a tím nevykonal soudní přezkum v souladu s judikaturou vycházející z rozsudku ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39). Konkrétně Španělské království v zásadě tvrdí, že „nedostatky“ srovnávací studie z roku 2008, které Tribunál označil v bodech 143, 145 a 148 napadeného rozsudku, ve skutečnosti vyplývají z metodicky nesprávných postulátů Komise, které Tribunál neověřil. Uvedený členský stát z toho vyvozuje, že přístup ve studii byl správný a že studie byla zásadní pro pochopení důvodů, kvůli kterým byla satelitní platforma nákladnější, než pozemní platforma, zejména z důvodu existující pozemní infrastruktury.

100 Komise tvrdí, že argumenty vznesené na podporu třetího důvodu kasačního opravného prostředku jsou nepřípustné a neplatné a v každém případě neopodstatněné.

Závěry Soudního dvora

101 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Španělské království tvrdí, že Tribunál neprovedl správně soudní přezkum, když v bodě 139 napadeného rozsudku rozhodl, že argumentace uvedeného členského státu, vycházející ze srovnávací studie z roku 2008, neprokázala, že Komise učinila nesprávný závěr ohledně neslučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.

102 Je třeba konstatovat, že argumenty Španělského království vznesené na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku ve skutečnosti směřují na podporu skutečnosti, že Tribunál řádně nezohlednil srovnávací studii z roku 2008, čímž se zpochybňuje posouzení důkazů Tribunálem.

103 Přitom podle ustálené judikatury Soudního dvora posuzování skutečností a důkazů s výhradou případu jejich zkreslení nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, bod 47, jakož i citovaná judikatura).

104 V každém případě podle ustálené judikatury Soudního dvora, v rámci přezkumu komplexních hospodářských posouzení uskutečněných Komisí v oblasti státních podpor, který provádějí unijní soudy, nepřísluší unijnímu soudu nahrazovat hospodářské posouzení Komise vlastním posouzením. Unijní soud však musí zejména ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazů, jejich věrohodnost a jejich soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Španělsko v. Komise, C-81/16 P, EU:C:2017:1003, bod 70 a citovaná judikatura).

105 Přitom pokud Španělské království tvrdí, že Tribunál neprovedl soudní přezkum posouzení Komise, pokud jde o věrohodnost studie z roku 2008, v souladu s uvedenou judikaturou, je třeba konstatovat, že tím, že se omezil na tvrzení, že nedostatky srovnávací studie z roku 2008 odpovídaly volbě metodologie ze strany španělských orgánů, uvedený členský stát nepředložil žádný konkrétní důkaz na podporu svého tvrzení.

106 Třetí důvod kasačního opravného prostředku tudíž musí být zamítnut jako nepřípustný a v každém případě neopodstatněný.

107 Vzhledem k tomu, že žádný z důvodů vznesených Španělským královstvím na podporu kasačního opravného prostředku nebyl přijat, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

108 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

109 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Španělské království nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.